

HALOTTAK NAPJA

*Egy kisfiú siet a parkon át,
az esti szélben hintalánc vacog,
zörög a megfakult viharkabát,
az égen borbélytányér-hold inog.*

*Az emlékmű talapzatán, akár
angyalszárnyakból hullatott pihék,
mécsek remegnek, szürke és sivár
a kő, a park, s páncélozott az ég.*

*Mint oszlopról lehorgadó plakát,
nyirkos, csirizszagú a félelem,
s megyek, megyek az őszi parkon át,
zsebemben gesztenyék, nyolcévesen.*

(A [Baka István művei. Próza, dráma](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)